

РЕШЕНИЕ

№ 3650

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1658** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на упълномощен представител на М. А. С., против
Решение от 07.12.2010г., по н.а.х.д. № 12609/2009г. на С районен съд, НК, 3 -ти състав, с което
е отменено Наказателно постановление /НП/ № 117/16.07.2009г. на същия орган, с което е
наложена имуществена санкция на „К.” в неплатежоспособност за нарушение на чл.
234,ал.4 вр. чл.233,ал.4 от Закона за митниците.

Иска се отмяната на решението и потвърждаване на НП, като се твърди неправилност на
преценката на съда относно задълженията на дружеството да декларира и застраховката като
част от цената на доставката на стоките по митническата декларация както и допълнителни
разходи за транспорт, с което е допуснато неправилно прилагане на закона - касационно
основание по чл. 348,ал.1,т.1 от НПК.

Ответникът „К.” в неплатежоспособност чрез процесуален представител оспорва жалбата,
като счита решението за правилно и моли да бъде оставено в сила, поради правилност на
изводите на съда, както и поради изтекла абсолютна давност.

Прокурорът дава заключение за основателност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК
и не са правени искания за това.

Административен съд С. - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното
решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни

основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна. Постановената отмяна на НП е обоснована с допуснато нарушение по чл.34,ал.1 ЗАНН.

Описаното нарушение е извършено на 07.06, 15.06.,20.06. и 16.07.2007г. с подаването на митнически декларации, подробно описани в мотивите на НП и АУАН за поставяне под режим свободно обръщение на стока. Следователно от датата на осъществяване на административните нарушения, но след приключване на последното съдебно заседание, и преди датата на постановяване на съдебното решение, са изминали повече от три години, като изтичането на този срок води до погасяване на възможността за продължаване на административно-наказателното производство на основание настъпила абсолютна давност, за което съдът следи служебно.

Давността не е изрично предвидена като основание за прекратяване на административно-наказателното производство, но чл.11 от ЗАНН препраща за неуредените в закона случаи по отношение на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността и др., към нормите на Наказателния кодекс, с оглед на което е приложима разпоредбата на чл. 81, ал. 3, вр. чл.80, ал.1,т.5 вр. ал.3 НК по въпросите за прилагането на абсолютната давност.

Така към казуса по делото е приложим чл. 80,ал.1,т.5 НК, в редакцията му към датата на извършване на нарушението, според който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в срок от две години, но независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в същата разпоредба, както предвижда чл.81,ал.1 от този кодекс. Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", респ. "имуществена санкция", възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3-годишен срок от извършване на деянието.

Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", респ. "имуществена санкция", възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3-годишен срок от извършване на деянието, съгласно приложимата редакция на правната норма.

По съображения за изтичане на абсолютната давност, като основание за прекратяване на административно-наказателното производство, обжалваното решение е правилно като краен резултат за постановената отмяна на НП и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд- С. град, IX-ти касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 07.12.201 От., постановено по н.а.х.д.№ 12609/2009г.

на С районен съд, Наказателна колегия, 3-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:!

2.